

børnechecken, det vil sige, at maksimum tre måtte få udbetalt den her børnecheck, så ja, der vil man måske godt kunne opnå et samarbejde, hvis det er det, man ønsker. Så mit svar må være ja.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Marianne Jelved for den sidste korte bemærkning.

Kl. 15:52

Marianne Jelved (RV):

Nu skulle vi jo helst kunne blive enige om noget.

Det, jeg talte om, er den forhøjelse, der er sket af de yngstes børnecheck i vinter, hvor 400 mio. kr. er blevet smurt ud som glasur på hele den danske befolknings børn. O.k.

Men når vi nu skal prioritere, vil jeg spørge: Kunne vi ikke have taget de penge og have brugt dem til en øget indsats i kommunerne for at føre ordentligt tilsyn med de børn, der sat i familielejse f.eks.?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:53

Christian H. Hansen (DF):

Jeg nødt til at sige til fru Marianne Jelved, som jeg også ved tager et stort ansvar, når hun deltager i nogle ting, at i Dansk Folkeparti har vi ikke været store tilhængere af, at den her børnecheck skulle forhøjes; vi er ikke tilhængere af det, det er ikke noget, der er groet i Dansk Folkeparti baghave. Men fru Marianne Jelved ved udmærket godt, at det var en del af finansloven. Og i en finanslovforhandling er man nødt til at sluge nogle kameler til fordel for at få noget andet igennem, når man er parlamentarisk grundlag. Og det var det, der var situationen.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er SF's ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Danmark har aldrig været rigere, og det er vores alle sammens penge. Alligevel har vi en statsminister, der minder mig lidt om onkel Joakim, som sover med sine penge og foragter de fattige. Vi har også en velfærdsminister, som ikke synes, det er et problem, at de rige får 15 gange mere ud af skattelettelserne end de fattige. Den bor-

gerlige regering har gjort de fattige endnu fattigere. Og de fattige kan overhovedet ikke se, at Danmark er mulighederens land.

I SF kæmper vi for, at alle børn er født til lige muligheder. Nogen vil så sige, at Danmark er det land, hvor der er mest lighed, men så vil jeg sige, at så længe vi har mennesker i Danmark, der ikke har råd til at købe lægeordineret medicin til deres børn, er der ikke lighed nok. Så længe de fattige bliver fattigere og mennesker bliver diskrimineret på grund af deres etniske og kulturelle baggrund, er der ikke lighed nok.

Det er en almindeligt accepteret kendsgerning, at uligheden mellem de bedst stillede og de dårligst stillede øges i disse år. Ved Folketingets åbning sagde statsministeren, at Danmark er mulighederne land. I Danmark kan man arbejde; man kan få en uddannelse; man kan få anerkendelse; og man kan få et godt liv. Ja, sådan er det også for mange, men det er ikke mulighederens land for alle. Statsministeren glemmer rigtig mange mennesker.

For mindre end en uge siden ringede der en mor til mig. Hun har to børn, og hendes mand er død i en trafikulykke. Hun bor i en lejlighed, og hun har lidt af angst i de sidste 10 år. Men desværre er hun ikke i stand til at arbejde, selv om hun har fået psykologhjælp i adskillige år for at komme af med sin angst. Hun bliver stadig pisket til at tage et arbejde, og hun er ramt af loftet over kontanthjælpen. Hun siger så til mig, at hun skulle prioritere, og at hun derfor har prioriteret. Hun har betalt sin elregning frem for sin husleje. Det er den prioritering, hun har lavet. Dansk Folkepartis socialordfører siger så i pressen, at de da bare kan lade være med at købe ugeblade. »Ugeblade«, siger hun, »hvem snakker om ugeblade? Jeg snakker om, at jeg har været i den situation, at jeg skulle vælge mellem at betale husleje eller elregning – og jeg valgte elregningen«.

Siden regeringen kom til, er der blevet sat 73 pct. flere mennesker på gaden. Det er 1.000 mennesker flere. 30 pct. af dem, der smides på gaden, er på kontanthjælp. 40 pct. er lønmodtagere, og resten er folk på sygedagpenge, revalidering eller pension. Siden 2000 er huslejen og forbrugerpriserne steget med 15-20 pct., mens den udbetalte kontanthjælp pr. modtager ifølge Danmarks Statistik stort set har stået stille.

Vi har også set nogle andre eksempler i pressen. Vi har i Information set eksempler på børn, der går rundt i dagens rige Danmark og mang-